

Вишні (1935)

Антонич Богдан-Ігор Васильович

Антонич був хрущем і жив колись на вишнях,
на вишнях тих, що їх оспівував Шевченко.
Моя країно зоряна, біблійна й пишна,
квітчаста батьківщино вишні й соловейка!

Де вечори з євангелії, де світанки,
де небо сонцем привалило білі села,
цвітуть натхненні вишні кучеряво й п'янку,
як за Шевченка, знову поять пісню хмелем.

16 квітня 1935

Постійна адреса: http://ukrlit.org/antonych_bohdan_igor_vasyliovych/vyshni